

[Weikop.]

tage sådanne undersøgelser; men man spørger sig selv, om det ikke kunne gøres noget enklere.

Den højtærede minister nævnte med hensyn til liberalisering nogle procent for den stedfundne liberalisering, men jeg er egentlig ikke rigtig klar over, hvor meget disse procent er værd som udtryk for liberalisering. Det står for mig sådan, at det ville næsten være bedre at få oplyst i kroner og øre, hvor meget frigørelsen egentlig har betydet, for hvis man, som man jo gør, liberaliserer over for dollar og det medfører, at sterlingimporten falder, ja, så betyder det jo ikke så forfærdelig meget, selv om jeg erkender, at det er en udmærket foranstaltning, hvis man kan købe billigere i dollar end i sterling. Jeg tror roligt, man kan sige, at der ikke i de sidste 3 år, og altså heller ikke i den periode, retsforbundet har deltaget i regeringen, har fundet nogen nævneværdig liberalisering sted, bortset fra tekstilvarer og bilimporten og så naturligvis råvarer og halvfabrikata. Det, der er sket, er nærmest en almindelig udvidelse af importen af en række varer. Og nu fortæller ministeren os, at man af flere årsager må være yderst tilbageholdende med frigivelse af importen fremover — og det skønt $\frac{2}{3}$ af produktionen af færdigvarer stadig er under importregulering. Det betyder altså — som også det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på — at hovedparten af vore forbrugsvarer fremstilles herhjemme.

Det farlige ved et sådant lukket marked på vareområder, der indgår i det daglige forbrug, er jo udelukkelsen af konkurrencen udefra, og det kan, hvis der ikke er særlig skarp indenlandsk konkurrence fabrikkerne imellem, føre til regereri og kontrol og et posekiggeri, som jeg ikke er nogen tilhænger af. Jeg tror ganske vist, at den højtærede minister er enig med mig i en sådan betragtning — jeg tænker altså her alene på spørgsmålet om den større konkurrence, for ministeren har det vel på en anden måde med hensyn til kontrol og posekiggeri end jeg. Derfor er det, at man efter min opfattelse i videst muligt omfang bør foretrække konkurrence for kontrolforanstaltninger. Derfor bør administrationen fremdeles, forekommer det mig, være baseret på at skabe en så sund konkurrence,

som det er muligt og rimeligt. Jeg kunne meget vel tænke mig, at den højtærede minister ofte er ude for krav om, at der ikke må gives indførselsbevilling så til det ene og så til det andet, og jeg kan også meget vel forstå, at det kan være vanskeligt for den højtærede minister at modstå et sådant pres fra den ene og den anden side, men mon det system, at den ene yder tilskud til den anden — og det er det, der faktisk sker — er et system, der kan bære fremover og føre til større velstand? Skal vi forberede os og indstille os på et friere marked, skal man efter min opfattelse være noget varsom med at standse al liberalisering, således som jeg faktisk synes den højtærede minister i det store og hele har gjort.

Jeg har gerne villet sige dette, selv om jeg meget vel forstår den usikkerhed, der kan være i øjeblikket, og også forstår, at man, som man siger, ikke skal brænde sine skibe, men vor importhandel må heller ikke stivne, og efter min mening nytter det ikke blot at sætte nogle kroner og øre hist og her på en bevillingsplan og så tro, at konkurrencehensynet er varetaget hermed.

Som man kan forstå efter det, jeg her har sagt, viser vi en langt større forståelse, forekommer det mig, af den foreliggende situation og spørgsmålet om liberalisering, end det radikale venstre og retsforbundet nogen sinde har vist vore synspunkter. Jeg vil gerne føje til, at den højtærede handelsministers stilling til hele dette problem forekommer mig meget vag, også og ganske særlig med hensyn til administrationen af denne lov. Man siger til sig selv: hvad vil egentlig den højtærede minister? Hvad er egentlig ministerens synspunkt? Det forekommer mig, at handelsministeren rent ud nu skal sige til retsforbundet, hvad regeringen egentlig vil på dette vigtige område, eller rettere sagt, hvad det radikale venstre og socialdemokraterne vil, og jeg synes også, at den højtærede minister skulle sige lige ud til retsforbundet, at hverken disse to partier eller den højtærede minister vil afskaffe valutacentralen. Den højtærede minister risikerer ikke et dagsordensforslag fra retsforbundet af den grund, men jeg synes nu alligevel, at klare linjer, så klare som de kan være, er at foretrække.